

DISCURS DE L'ALCALDESSA EN LA RENOVACIÓ DEL VOT DEL POBLE (5/8/2019)

Bona nit a tothom.

Invocuem avui, com cada any, la diada del 5 d'agost, la diada de la Marededeu de les Neus. Invocuem el record dels nostres avis i àvies, els nostres besavis, els quals ens han llegat la Vilanova i la Geltrú actual. I ho fem amb el compromís de deixar, nosaltres, als nostres fills i néts, una ciutat igual o millor, perquè cada any, el 5 d'agost, puguin fer el mateix. Però aquest propòsit, no és una empresa fàcil. Cal que ens hi esforcem totes i tots els qui ens hi sentim compromesos, als quals avui conjuro en nom de tots els passats, els presents i els futurs vilanovins i vilanovines.

Siguem conscients, però, que la societat on vivim encara no ha aconseguit, per desgràcia, esdevenir una societat per a tothom. Vivim, certament, en un món més just del que no va ser-ho ens èpoques passades. Però encara avui, no ha aconseguit ser la societat on tots els seus membres rebin un tracte just i igualitari. Hem millorat en justícia civil i en benestar social. Però, massa sovint, aquest benestar és a costa dels sectors més desfavorits i de la sobreexplotació del medi natural. L'home s'ha pres massa a la valenta que era el rei de la creació, i pel seu confort i en ares del cobejós enriquiment, agredeix els seus iguals i malbarata els recursos naturals. I davant l'empitjorament climàtic, és urgent reconduir la societat on vivim, posant remei a la injustícia i malbaratament. Cal considerar que no som el reis de res, que tots plegats som simples partícips de la naturalesa. Només si som capaços de controlar la redistribució de la riquesa que generem i el creixement descontrolat, podrem acomplir el propòsit de llegar una ciutat i una societat millor de la que hem heretat.

Davant la situació actual de crisi que viu el nostre món immediat, hem de ser conscients que Vilanova i la Geltrú és només una ciutat d'aquest mar que s'estén a ambdues parts del litoral mediterrani i que avui viu la dramàtica crisi dels refugiats. Cal que considerem que la ciutat, també la nostra ciutat, Vilanova i la Geltrú, és el refugi i la llar comuna de tots els que hi vivim i hi treballem, i que en algun moment o altre de la història, tots i totes hem estat nova ciutadania i posteriorment ciutadans de ple dret. Perquè, siguem conscients que, al llarg dels segles, tots els homes i les dones no som altra cosa que uns eterns migrants a través de la terra, de totes les terres. L'ésser humà no ve de la terra. L'ésser humà va per la terra.

La societat ha millorat, però encara no ha millorat suficientment. I encara que avui la majoria del ciutadans i ciutadanes hagin pogut elegir amb naturalitat una dona per representar-los, no per aquest fet –important, sens dubte– les dones tenim ja la possibilitat d'ocupar els espais socials que som capaces d'ocupar. Encara resten dins les nostres institucions i en molts àmbits de la nostra societat, massa reserves del vell patriarcat que sobreviu i creix allí on pot penetrar. I aquest patètic patriarcat, retrògrad i tenebrós, no tan sols altera la normal incorporació de la dona en la societat, sinó que també pertorba greument la normal evolució d'altres sectors socials: des de la pretensió de controlar i limitar el lliure moviment dels ciutadans per assegurar-se una vida digna allà on sigui, fins a l'estigmatització de col·lectius, com l'LGTBI.

Però avui, és important que recordem, com cada any, per què els nostres avantpassats decidiren celebrar, el 5 d'agost, la festa de la ciutat; quan Vilanova i la Geltrú vivia, sobretot, del comerç i de l'exportació del producte de la vinya, però teníem un enemic, el clima. Si el raïm madurava,

els núvols apedregaven els camps. Calia doncs, conjurar el mal temps, i els nostres besavis, acostumats a mirar els núvols, van decidir posar-se sota l'emparedat de la Maredeu que, a Roma, un any, havia fet nevar en ple estiu. Si havia pogut fer nevar en ple estiu, també podria aturar les pedregades. I amb l'esperança que el prec fos escoltat, acordaren recordar-ho, amb un vot a la Maredeu de les Neus, cada any.

Així que avui, 5 d'agost, aquí celebrem el record d'aquells fets. Mantinguem la pròspera ciutat que van llegar-nos, la ciutat que, amb els seus velers i navegants, feia arribar arreu de les terres del món, el producte de les vinyes del litoral penedesenc. La pròspera ciutat que, ara nosaltres, tenim l'obligació de transmetre a les futures vilanovines i vilanovins.

Visca Vilanova i la Geltrú!
Visca Catalunya!
Visca la terra!

Olga Arnau i Sanabra
Alcalde de Vilanova i la Geltrú